

Hétfő

Hétfő reggel az iskolánknál gyülekeztünk és onnét indultunk el Grazba a testvériskolába. Az út jól sikerült, akadály nélkül odaértünk, bár arra számítottunk, hamarabb megérkezünk. Az iskola igazgatója felvezetett minket a kollégiumba, ahol a fiúk és a lányok külön szinteken foglalták el a helyüket.

Délben az iskolában kaptunk ebédet, ami a magyar konyhától nagyon eltérő, ezért sokaknak nem nyerte el a tetszését.

Az igazgató úr kísérőként elvitt minket villamossal a belvárosba, hogy magunk fedezzük fel a híresebb épületeket. Feladatlapot kaptunk és meg kellett keresni őket a térkép alapján, amit segítségnek adott. A kutatás során a két osztály összekovácsolódott és már egy csapatként mentünk tovább. Ezután Graz híres óratornyát mutatta meg az igazgató, akit nehéz volt követni a dombon gyors léptei miatt.

A kis túra után villamossal mentünk tovább a Thal nevű faluba.

Ez a hely arról híres, hogy Arnold Schwarzenegger itt született. Láthattuk szülőházát és karrierjének kezdetét. A múzeum tele volt életnagyságú viaszfigurákkal, amik mellett vicces képeket lehetett készíteni. Arnold, mint politikus, mint erőember és mint filmszínész. Érdekes dolgokat láttunk és tudtunk meg róla.

A nap utolsó programjaként ellátogattunk a Szent Jakob templomba, ahol meglepetés ért minket. Egy magyar idegenvezető mutatta be a színes és díszes templomot, és mondta el, hogy melyik motívum mit jelent.

Ezután egy hosszú túra következett, mert vissza már nem villamossal, hanem gyalog mentünk az iskolába.

Elfáradva értünk vissza, megvacsoráztunk és mindenki megkeresve a legjobb helyet a wifizésre, megpróbált beszélni az itthoniakkal. Lefekvés előtt még összeültünk a tanárnőkkel és németeztünk. Később annak ellenére, hogy már aludni kellett volna, néhányan még nevetgéltek egy keveset, de éjfélre már mindenki aludt.

Hermán Alíz

Kedd

Kedden reggel korán keltünk, ezért elég álmosan néztünk körbe az iskola gazdaságában. Láthattunk lovakat, teheneket és malacokat is. A diáklány, aki körbevezetett minket elmesélte, hogy több diáknak is van saját lova és azt nekik kell gondozni, iskola előtt és után.

A délelőtt többi részét a régi iskolában töltöttük, ahol kis csoportokban a diákok vezettek körbe a különböző részlegeken. Megnézhettük a húsfeldolgozást, tejfeldolgozást, a pékséget és a műhelyeket is.

A vezetés után a maradék időben a bio-terményeket és az állatokat néztük meg.

Délben ott ebédeltünk és az ételek az előző napéhoz hasonlóan eltértek a mi ízlésünktől. De tudtuk, hogy délután a Zotter „csokigyárba” látogatunk, ezért nem is nagyon akartunk jóllakni.

A csoki kóstolás előtt az ehető állat es növénykertben sétáltunk. Egy óra elteltével végre bemehettünk az üzembe. Német nyelvű kisfilmmel fogadtak minket, és segítségként angol feliratot olvashattunk. Sokat nem értettünk így sem, de a lényegét igen: a csoki jó minőségű, finom és drága. De mi már csak a csokira koncentráltunk! Kiskanalakkal felszerelve indultunk a finomságok irányába.

Az első csoki nagyon keserű volt, az még cukor nélküli. Minél beljebb haladtunk, annál édesebb és változatosabb lett a csokik íze. Karamellás, mandulás, gyümölcsös, kávé és sok másik érdekes ízzel töltött szökőkutakból ehattunk. Később már a szilárd csokikat kóstoltuk. Ihattunk olyan shaket amibe forró tejet es csokit tettünk. Kifelé menet mindenki a hasát fogta a sok csoki miatt.

A vacsora már több embernek ízlett, de azért az esti nasikból így is fogyott. Később összeültünk és megbeszéltük a napot a kísérőtanárokkal, majd elmentünk a szobáinkba beszélgetni és aludni.

Hermán Alíz

Szerda

Szerda reggel körbenéztünk az iskola területén. Láttunk lámákat, szerencsére meg is tudtuk simogatni őket, bár közben féltünk attól, hogy leköpnék bennünket.

Délelőtt a Valentino „fagygyárba” látogattunk, ahol megismerkedtünk a fagyalkészítés rejtelseivel. Nagy örömünkre fagyit is kaptunk, ami nagyon finom volt.

Később egy mezőgazdasági múzeumot néztünk meg, ahol nagyon jól elszórakoztunk a különböző tárgyakkal. Utána egy borászképző iskolába mentünk, ahol reménykedtünk, hogy bort kóstolunk, de helyette joghurtot kaptunk. (Három kis műanyag pohárban eper joghurt volt és el kellett döntenünk, hogy melyik ízlik a legjobban. A kóstolás végen megtudtuk, hogy csak cukortartalomban tértek el egymástól.)

A kollégiumban remekül elbeszélgettünk este.

Horváth Dóri

Csütörtök

Csütörtökön Stájerország legmagasabb pontjához, a Dachstein-hez kirándultunk, ami egy 3000m magas hegy. A gleccser és az egész táj nagyon szép volt. Bár nagyon hideg volt, a jégbarlangban elkápráztattak minket a különféle jégszobrok.

Később a lányiskolában egy magyar lány vezetett körbe minket, aki több szakmát is tanul, köztük a varrást, szőnyegszövést, bébiszitterkedést, felszolgálat és főzést is. Nagyon szép modern iskola volt és a kollégiumban minden szobához külön fürdő volt, aminek mi is nagyon örültünk volna. Majd egy szépen térített asztalnál ebédeltünk, és az ott tanuló diákok szolgálták fel az ételeket, amik elég finomak voltak. Néhányan még a díszítésnek szánt virágot is megették –ahogy az osztrák kísérők is.

Este a kollégiumban gesztenyét sütöttek a diákok s közben harmonikáztak és énekeltek. Nagyon jó volt a hangulat.

Péntek

Péntek reggel mindenki álmosan, fáradtan indult neki az utolsó napnak. Reggeli után máris jött a legnagyobb feladat a lányok számára: össze kellene pakolni! Később lementünk és a tanárokkal egy rövid megbeszélést tartottunk az egész hétről, majd később elkészítettük vendéglátóinktól.

Az iskolától fél9-kor indultunk el két busszal a Shopping City Seiersberg nevű bevásárlóközpontba.

1,5 órát kaptunk, hogy egy kis shoppingolást tartsunk, ami ugyan nem volt valami sok, de azért a már előre kiszemelt üzleteket bejárhattuk.

11 órakor már mindenki a buszban ülve várta, hogy hazaérjünk. Szerencsére az út már jóval rövidebb ideig tartott és kora délután már mindenki az otthoni ebédet ehetette.

Hermán Alíz

Nagyon jól éreztük magunkat, köszönjük a lehetőséget!

Kuczko Kornél, Lóránt Ádám, Jóna Aletta, Horváth Dóra, Kovács Liliána, Oláh Eszter, Pozsonyi Cintia, Hermán Alíz, Mohari Laura, Molnár Amanda, Kiss Kitti, Vlasits Tamás